

Köszöntő szavak

2020
III. negyedév

III. negyedév

2020. július 4.

1. IMA ÉS KÖNNYHULLATÁS

„Ki az ő testének napjaiban könyörgésekkel és esedezésekkel, erős kiáltás és könnyhullatás közben járult ahhoz, aki képes megszabadítani őt a halálból, és meghallgattatott az ő istenfélelméért.” (Zsidókhöz írt levél 5,7)

Krisztus élete az imaéletünket illetőleg is példát nyújt. Isten az Ő Fia képmására próbál átformálni bennünket (Kolossé 1,27-28). Ha úgy kell tennünk, ahogy Krisztus tett, akkor az imaéletünknek is összhangban kell lennie az Ő imaéletével. Sok keresztény nem hajlandó megfizetni az árat, amelyet Krisztus is megfizetett, az Istennel vívott imaharc értelmében. Jézus, esedezésekkel és erős kiáltásokkal vívta az imaharcot, és istenfélelméért meghallgattatott, mondja az igehely.

Akkor miért nem volt hajlandó Isten válaszolni a kérésére? Nem a Krisztus életében elkövetett bűnök miatt. Ezt fontos megjegyezni, mert hasonlóan velünk is megtörténhet. Azt se mondhatjuk, hogy azért, mer az Atya nem szerette eléggé a Fiút. Az Atya mégis nemet mondott, a Fiú iránt érzett végtelen szeretete ellenére, mivel tudta, hogy nem kímélheti meg Őt a bajoktól és mentheti meg a világot egy időben. Isten ugyanúgy nem teheti meg mindig, hogy megkíméljen bennünket és a családunkat a bajoktól, mert különben nem fejezhetné be a megváltói művét bennünk és körülöttünk.

Te felkészültél arra az esetre, ha Isten elutasítja az imakérésedet? Kész vagy-e folytatni Istennel az elmélyült és személyes imaharcot, olyannyira, hogy akár a könnyek ellenére is azt mondd: „ne úgy le-

gyen amint én akarom, hanem amint te”? Az Atya mindig az elveszett világ iránti szeretete alapján bánik velünk. Mondott Isten a közelmúltban nemet az imáidra? Fogadd el a válaszát. Krisztusról is feljegyezték: „Ámbár Fiú, megtanulta azokból, amiket szenvedett, az engedelmességet” (Zsidók 5,8). Isten arra is felhasználhat bennünket, hogy másoknak megmutassa az üdvösség útját, és ez mindig és csak Krisztus Jézusban van.

2020. július 11.

2. ISTEN ÜGYVIVŐT KERES

„És keressék közülök valakit, aki falat falazna, és állana a törésen én előlme az országért, hogy el ne pusztítsam azt; de senkit nem találék.” (Ezékiel 22,30)

Isten arra kéri azokat, akiknek a szíve készen áll: legyenek közbenjárók Ő előtt. Az ügyvivők szíve Isten szívéhez igazodik. Annyira fájdalomosan tisztában vannak az országukkal és az embertársaikkal kapcsolatos kockázatokkal, hogy addig állnak Isten előtt, ameddig csak választ nem kapnak. Ezért nem kell önként jelentkezned ügyvivőnek. Isten számít rád.

De akkor miért nem végezzük a munkát úgy, ahogy kell? Talán félünk próbára tenni Istent? Vagy aggódunk, hogy Isten talán mégsem fog válaszolni az imáinkra. Isten azonban megígérte, hogy ha kérünk, akkor kapunk is (Máté7,7). Lehet, hogy nem tudunk közbenjárni, mert úgy gondoljuk, hogy napi munka sokkal hatékonyabb, mint az ima. De Jézus arra is figyelmeztetett minket, hogy nála nélkül semmit se cselekedhetünk (Ján 15,5). Istennel és az Ő akaratával való szoros kapcsolat nélkül minden cselekedetünk eredménytelen. Talán nem közvetítünk, mert nem értettük meg Isten szívét. Jézus sírt Jeruzsálem felett, miközben imádkozott a lakóiért (Mát 23,37). Ha valóban Isten szíve van bennünk, ösztönzést fogunk érezni arra, hogy imádságban harcoljunk azokért, akik problémákkal és bajokkal szembesülnek.

A közbenjárás az emberek nem igazán közkedvelt tevékenysége. Sok nap vagy akár év is elmúlhat különféle változások és a munka látható eredményei nélkül. De megtörténhet, hogy csak a közbenjárók lesznek az egyetlenek, akik a család és a veszély, vagy az egyén és a közelgő harag közé állnak.

2020. július 18.

3. KÉSZÜLJ ISTENED ELÉ

„És legyenek készek harmadnapra; mert harmadnapon leszáll az Úr az egész nép szeme láttára, a Sínai-hegyre.” (2Móz 19,11)

Az Istennel való találkozásra fel kell készülni. Isten kiváló, különleges és szent. Felkészületlenül eléje állni sértő dolog. Amikor Izrael fiainak meg kellett jelenniük Isten előtt, Isten két napos előkészületet látott elő a számukra. Amikor a nép készen állt, Isten mennydörgéssel és villámlással, tüsszel és füsttel, valamint kürtzengéssel jelentkezett nekik (2Móz 19,16-25). E találkozás révén Isten kinyilatkoztatott néhány különleges igazságot, például a Tízparancsolatot, amellyel eléjük állította azt a szintet, melynek alapján Isten elvárásai szerint élniük kell. Nem minden Istennel való találkozás ilyen, ám mindegyiknek különlegesnek kell lennie.

Nem élhetünk úgy, hogy a környezetünk és a világ ne legyen háttással az elménkre, akaratunkra, érzéseinkre. Elveszíthetjük a tájékozódási képességünket, és Isten útjait is szem elől téveszthetjük. A világ eltompíthatja a lelki képességeinket. Isten azért adta a szombatot, hogy a népe, miután hat napot töltött a világi elfoglaltságaival, egy teljes napot töltve Istennel, ismét felvehesse az irányt Isten és az Ő akarata felé.

Te mikor szoktál készülni az Istennel való találkozásra? Milyen gondolataid vannak egy nappal korábban? Nagyon gyakran megtörténik, hogy az esti utolsó gondolatunk egyben a következő reggeli első gondolatunk. Az igazi istentisztelet lelki felkészülést igényel. Hogy milyen lesz az istentiszteleti tapasztalatod, az a lelki felkészültségedtől függ. Tehát szánj időt és készülj fel most az Istennel való, következő találkozásodra.

2020. július 25.

4. NE LEGYÉL ENGEDETLEN

„Azért, Agrippa király, nem levék engedetlen a mennyei látás iránt.” (ApCsel 26,19)

Annak, amit Isten tesz, mindig meg van az oka. Isten Saulussal meghatározott célból találkozott a damaszkuszi úton (ApCsel 9,1-9). Saulus üldözni akarta a keresztényeket, de a Krisztussal való találkozása teljesen megváltoztatta őt. Isten e találkozás által nem csak annyit tett, hogy megmentette Saulust a bűnös élettől. Isten elkezdte feltárni az apostol életére vonatkozó akarátát. Isten feladata Pál apostol számára egyértelmű volt: „... ő nékem választott edényem, hogy hordozza az én nevet a pogányok és királyok, és Izráel fiai előtt. Mert én megmutatom néki, mennyit kell néki az én nevemért szenvedni.” (ApCsel 9,15-16)

Isten, Pálra vonatkozó terve, amelyet egy látomáson keresztül tárt fel előtte, felölelte a királyok előtti bizonyágtevését és a halálát. Pálnak lelkesen szemlélte azokat a csodákat, amelyeket Isten rajta keresztül végzett, amikor sok embernek prédikált és gyülekezeteket alapított. de eközben még sok mindent át kellett élnie: megkövezték, hajótörést szenvedett, megkorbácsolták, kigúnyolták, elfogták, börtönbe zárták (2Kor 11,23-28). Elfogadnánk-e a feladatnak ezt a részét szívesebben, mint az elsőt? Soha nem találkoztunk olyan szövegekkel, amelyekben Pál panaszkodik az Istentől rá ruházott elhívása miatt. Soha nem kérte, hogy kapjon olyan szerepet, mint Péter, Jakab vagy János (Galata2,9-10). Pál apostol bármilyen – Isten országára vonatkozó – feladattal megelégedett. A szolgálati idejének vége felé, az apostol bátran állhatott Agrippa király elé és megvallhatta: „nem levék engedetlen a mennyei látás iránt”.

Ó, bár csak mi is tudnánk olyan kitartással és odaadással cselekedni az Atya akarátát! Ó, mily öröm a kereszténységben a jó kezdés, de még inkább a mindvégig való hűség. Isten vágya az, hogy mindnyájunkat megtanítsa, hogy az életünk végén elmondhassuk: „nem levék engedetlen a mennyei látás iránt”.

2020. augusztus 1.

5. TE HOVA TEKINGETSZ?

„Péter pedig megfordulván, látja, hogy követi az a tanítvány, akit szeret vala Jézus... Ezt látván Péter, monda Jézusnak: Uram, ez pedig mint léssen?” (János 21,20-21)

Az első, amit Isten hívása után tesz: alapvető fontosságú. Jézus elmondta Péternek, hogy milyen szolgálatot fog végezni, és milyen halállal fejezi be az életét (János 21,18-19). Különleges pillanat volt Peter életében, amikor az Úr fellebbentette a fátylat Péter jövőjéről. Nem lesz könnyű élete, de minden bizonyjal az Úr és Mester által megszentelt és áldott élet lesz.

Ahelyett, hogy megválaszolta volna azt, amit Jézus mondott neki, Péter a többi tanítványra nézett. Tekintete Jánosra esett, a tanítványra, akit Jézus szeretett. - Uram, de ő velem mi lesz? – kérdezte Péter. Péter éppen megkapta a szomorú hírt a jövőbeli haláláról. Mennyire természetes a számunkra, hogy összehasonlítsuk magunkat másokkal, összehasonlítsuk szolgálatunkat a testvérünk szolgálatával! Ez nagy kísértés Isten szolgálói számára: összehasonlítani az egyikük helyzetét a másikéval. Vajon Isten a hittestvéremnek nagyobb házat adott? Vajon az ő imáját meghallgatta-e, az enyémet meg nem? Vajon Isten megengedte, hogy a barátomat megdicsérjék a munkájáért, mialatt én a háttérbe szorultam? Vajon Isten megengedte-e másoknak, hogy a családjuk mellett legyenek, nekem viszont egészen más tapasztalataim vannak?

Jézus a két apostolnak, Péternek és Jánosnak egészen más utat szánt, de mindkettő a mi életünket gazdagította. Jézus tudta, mennyire veszélyes a tanítvány számára, ha tekintetét a Tanítóról a másik tanítvány felé fordítja. Te hova szoktál nézni? Vajon többet foglalkozol-e azzal, ahogy Isten mások iránt viszonyul, mint ahogy veled bánik?

2020. augusztus 8.

6. SZILÁRDAN MEGGYÖKEREZVE

„És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely idejekorán megadja gyümölcsét, és levele nem hervad el; és minden munkájában jó szerencsés lesz.” (Zsolt 1,3)

Az egész életet el lehet tölteni Isten igazságainak ismeretében úgy, hogy egyiket sem tapasztaltuk meg. Ezek egyszerű megismerése nem azt jelenti, hogy ezek az igazságok életünk szerves részévé váltak. Itt fontos feltenni a kérdést: Mit teszel Isten Szavával? Egyesek megengedik maguknak, hogy az istentelen gondolkodás befolyásolja őket, annyira, hogy Isten Szava nem változtat rajtuk. Ha téves emberek tanácsát kéritek, akkor messzire kerültök az Isten Szava által parancsolt irányától. Ha szándékosan választatok téves embereket barátaitokul, akkor arra az ösvényre vezetnek titeket, amely nem Isten felé, hanem Istentől eltávolodó irányba vezet. Ha csatlakozol cinikus emberekhez, akkor végül olyan leszel, mint ők.

A zsoltáros szerint az igaz ember nem más emberek tanácsában keresi a bátorítást, hanem Isten Szavában. Nem elégszik meg az Írás felületes ismeretével, hanem éjjel és nappal arról gondolkodik, míg elégedetten azt nem tapasztalja, hogy a gondolatai a tapasztalatainak részévé váltak. Olyan lesz, mint a vizek mellé ültetett fa, amely jól meggyökerezett. A folyó jól megöntözte, ezért sok termést hozott és gazdag levélzete van. A messziről érkező emberek örömmel foglalnak helyet a fa árnyékában, és fogyasztják gyümölcsét.

Ha megengeded Istennek, hogy beültesse életedbe az Ő Szavát, általában mások is felbátorodnak. Minél inkább növekedsz nem a saját igazságodban, hanem az isteni igazságban, egyre erősebbé válsz. Az emberek érzékelné fogják az életedbe beállt változásokat, mert látni fogják bennük az áldásokat.

2020. augusztus 15.

7. MINDENNEK RENDELT IDEJE VAN

„Mindennek rendelt ideje van, és ideje van az ég alatt minden akaratnak.” (Prédikátor 3,1)

Az Isten által létrehozott évszakok szépsége abban van, hogy bár mindegyik különbözik, együtt járulnak hozzá az élet növekedéséhez és virágzásához. A tavasz a frissesség és az új élet korszaka. Nyáron növekedést és termelékenységet látunk. Az ősz az az idő, amikor a korábbi munkáért járó jutalmat újra megkapjuk. A tél a pihenés és a nyugalom ideje. Minden évszagnak megvan a maga egyedi szépsége, és jelentősen hozzájárul az élethez.

Ahogy Isten szezonális ciklusokat tervezett a természetbe, az életbe is hasonlóan betervezte. Az életnek megvan a tavasza, amikor új dolgokat indítunk és izgatottan nézünk a jövőbe. Jön a nyár, és a forró napok ellenére keményen végezzük azokat a feladatokat, amelyeket Isten nekünk szánt. Ősztől jön az események gyümölcse, amelyek életünk korábbi szakaszában kezdődtek. A tél véget vet az élet meghatározott időszakainak. Néha nehézségeket okoz, de reméljük, hogy az örök tavasz nemsokára megérkezik.

Isten tökéletesen betervezte életünkbe a tevékenységek és az eredmények idejét. De a pihenés és a csend idején is tevékenykedik bennünk és értünk. Olyan idő is lesz, amikor majd arra kér bennünket, hogy napról napra hűen elvégezzük ugyanazt a munkát. De az újkezdés és az új izgalmak ideje is elérkezik. Isten kegyelméből élvezni fogjuk munkánk gyümölcseit, ha hűek maradunk. Isten kegyelméből a hideg téli fejfájásokat és fájdalmakat is le fogjuk küzdeni, mert tél nélkül tavasz se lenne. Csakúgy, mint a természetes világ évszakaiban, az életünkben is vannak „évszakok”, amelyek együtt működnek annak érdekében, hogy teljesítsük Isten tökéletes akaratát, mindenki a maga életében.

2020. augusztus 22.

8. ERŐ ÉS NEM FÉLELEM

„Mert nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét.” (2Tim 1,7)

A keresztényi élet félelmei közül Isten csak „az Úrnak félelmét” (2Kor 5,10-11; Zsid 10,31) hagyja jóvá. Az emberektől való félelem nem Istentől származik. Az a baj, hogy sok keresztény éppen az emberektől fél jobban, mint Istentől. Az Istentől való félelmük akadályozza őket abban, hogy kedvébe járjanak Istennek, miközben az erőfeszítéseiket arra pazarolják, hogy az emberek kedvére tegyenek.

Timóteus fiatal volt, természete szerint szégyellős, és testileg valószínűleg nem igazán erős (1Tim 5,23). Tudott Pál gyakori tárgyalásairól és üldöztetéseiről. Tudta, hogy hasonló út várhat rá. Pál emlékezett fiatal munkatársát, hogy az emberektől való félelem nem Istentől származik.

A félelem leállítja és megkérdőjelezi, amit Isten egyértelműen megmondott nekünk. Talán nagyon bízunk engedelmisségünkben, amíg nincs ellenállás; aztán hirtelen kételkedünk abban, hogy jól hallottuk-e Istent. Leginkább az ismeretlentől félünk. Nem tudjuk, mi előtt állunk, és ez tesz minket félénkekké. Képzeletünk felnagyíthatja a dolgokat, annyira, hogy végül már legyőzhetetlennek tűnnek előttünk. Szükségünk van a józan észre, hogy a dolgokat a megfelelő perspektívában lássuk. Ezért adta Isten az Ő Szentlelkét, hogy képesek legyünk úgy tekinteni a dolgokra, ahogyan Isten látja őket.

A félelem nem mentség az Isten iránti engedetlenségre. Nincs okunk arra, hogy félelemben éljünk, ha a Szentlélek jelenléte elérhető a számunkra. A félelem rabul ejt bennünket, de Krisztus azért jött, hogy megszabadítson minket. Kérjük az Urat, hogy szabadítson meg minket az egészségtelen félelmeinktől és nyissa fel a szemünket. Mialatt feltárja nekünk a valós állapotunkat, mindjárt azt is lehetővé teszi a számunkra, hogy ezentúl engedelmisségben járjunk.

2020. augusztus 29.

9. KERESSÉTEK KRISZTUST

„És mondának egymásnak: Avagy nem gerjedezett-e a mi szívünk mi bennünk, mikor nekünk szóla az úton, és mikor magyarázá nekünk az írásokat?” (Lukács 24,32)

Jézus egyre közelebb kerül azokhoz, akik buzgón keresik Őt.

Két ember haladt az emmausi úton s közben a jeruzsálemi, zavarba ejtő eseményekről beszélgetett. Azt gondolták, hogy értik a koruk eseményeit, ám Jézus halála miatt elvesztették a tájékozódást Istennel és az Ő tevékenységével kapcsolatban. Azt remélték, hogy Jézus a Messiás, de a halála összezavarta és aggodóvá tette őket. Válaszokra volt szükségük.

Isten, a szívek olvasója, észreveszi a gyermekeinél az Ő akaratának teljesítése iránti, őszinte vágyat. Jézus közelebb lépett ezekhez az emberekhez, együtt haladt velük és megnyitotta elméjüket, hogy megértsék, amit az Írások mondtak Ő felőle és a napjaik eseményeiről. Jézust hallgatva, szívük örömtől repesett. Ahogy hallgatták Jézust, aki összekapcsolta az Írásokat azzal, amit eddig átéltek, a szívük mélyén tudták, hogy Isten igazságát hallgatják. Kétségeik eltűntek, az izgalom lehengette őket, és siettek, hogy megosszák az igazságot a barátaikkal!

Ha összezavarnak az életed körülményei, a Szentírás segítségével Jézus átírányíthat téged önmagához, ahogy e két emberrel tette. Emberi szempontból a helyzet igen zavaró és riasztó lehet. Szükséged van Krisztus jelenlétére, hogy felnyissa szemed a Szentírás igazságainak meglátására. Zavarnak a körülményeid? Akkor Jézusra van szükséged, és az Ő jövőképre. Miután meghallod Őt, olyan leszel, mint ez a két ember, lelkesen fogadod és teszed, amit Jézus is, és készen állsz arra, hogy másokat is bevezesse ebbe a tapasztalatba.

2020. szeptember 5.

10. KRISZTUS KÖVETÉSE

„Simon pedig és a vele lévők utána sietének.” (Márk 1,36)

Simon Pétert jól ismerjük a gyors, különleges kijelentéseiről, amelyeket az evangéliumokban találunk feljegyezve (Máté 16,22; 17,4; 26,33). De Péter mindig követte Jézust. Távolról követte őt a Krisztus keresztre feszítését megelőző éjszakán (Máté 26,58). Péter a sírig futott, amikor meghallotta, hogy Jézus feltámadt (Lukács 24,12). Péter bevetette magát a tengerbe és kiúszott a partra Jézushoz (János 21,7), sőt, a vízen is járt, csakhogy Jézushoz mehessen (Máté 14,29). Péter nem beszélt vagy nem járt el mindig helyesen, de mindig azt nézte, hogy Krisztussal legyen. Emiatt állandóan találkozott az Urával, és egyre hűségesebb tanítványává vált.

Amikor csak azt látjuk, hogy Péter Jézushoz közeledik, mindig mások is vannak körülötte. Mivel Péter mindig Jézust kereste, mások is azt tették. Téged miről ismernek a legjobban ismerőseid? Vajon azt látják-e, hogy a dicsőség és a hatalom, a siker és a szerencse után futsz? Vajon úgy ismernek téged, mint aki Jézust keresi? Isten megígérte: „És kerestek engem és megtaláltok, mert teljes szívetekből kerestek engem.” (Jeremiás 29,13)

Hajlandó vagy ma találkozni Krisztussal? Fél szívvel vagy teljes szívvel keresed Őt? Vajon a körülötted levők is növekednek a Krisztus ismeretében a te példád után? Ha felkészítetted a szívedet a Krisztus követésére, mindig meg is fogod Őt találni. „És a Lélek és a menyasszony ezt mondják: Jövel! És aki hallja, ezt mondja: Jövel! És aki szomszójhozik, jöjjön el; és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen.” (Jelenések 22,17)

2020. szeptember 12.

11. ELVETNI A BÜNT

„... félretéve minden akadályt és a megkörmölyező bünt, kitartással fussuk meg az előttünk levő küzdő tért.” (Zsidókhöz írt levél 12,1b)

A bűn a mi állandó, legmakacsabb és legádázabb ellenségünk. A bűn hajlamos elvonni tőlünk minden jó dolgot, amelyet Isten nekünk szánt. Pál azt írja, hogy a bűn halált hoz (Róma 7,11). És mégis, a bűn oly ravasz! Amikor és ahol a legkevésbé számítunk rá, ott csúszik be az életünkbe. Olyan vonzónak álcazza magát, hogy teljesen meggyőző bennünket a gondolat, hogy ártalmatlan (2Kor 11,14-15).

A rejtett bűnök kérlelhetetlenül komplikálják az életünket. Bűntől megkötözve soha sem fogjuk tudni megfutni az előttünk levő pályát. A bűntehertől viszont nem lehet megszabadulni addig, amíg fel nem ismerjük a teljes valóságában. Ha a bűnt „hibának”, „rossz szokásnak” vagy „gyengeségnek” nevezzük, akkor soha sem fogunk megszabadulni tőle. Saját bűneinkért másokat nem hibáztathatunk. Nem szabad megengednünk, hogy a büszkeség meggyőzzön minket arról, hogy túl megalázó az életünk bűneinek beismerése. A bűn megvakíthat minket a jelenlétének felismerésére. Nem mindig követeli a figyelmünket, ehelyett rejtélyesen és hatásosan ellopja lelki erőnket és győzelmeinket, amelyek a miénk lehetnének. A jó hír az, hogy a bűn nem áraszthat el bennünket olyan mértékben, hogy Isten kegyelme ne lenne képes megszabadítani minket tőle (Róma 5,20).

Talán a te életörömeidet is ellopta a bűn? Megakadályozta, hogy a legjobb férj, feleség, gyermek, szülő vagy barát lehessél? Akadályozza-e a lelki növekedésedet? Ha rabul ejtett benneteket a bűn, Isten szabaddá tehet titeket, nem számít, mennyire kétségbeejtőnek tűnik számotokra az állapototok.

2020. szeptember 19.

12. HIT NÉLKÜL LEHETETLEN

„Aki pedig kételkedik, ha eszik, kárhozzatva van, mert nem hitből eszik. Ami pedig hitből nincs, bűn az.” (Rómabeliekhez írt levél 14,23)

A Zsidókhoz intézett levél írója emlékeztet bennünket arra, hogy hit nélkül nem lehet Isten kedvébe járnunk (Zsid 11,6). Amikor Isten valamit elénk tár, elvárja, hogy higgyünk Neki, és hogy összehangoljuk az életünket a kapott kinyilatkoztatással. Mit jelent ez? Ez azt jelenti, hogy minden szükségletünkben egyszerűen bízunk Benne, mert megígérte, hogy gondoskodik (Fil 4,19). Ez azt jelenti, hogy azzal a bizonyossággal közelítjük meg a válságot, hogy Isten jót hoz ki belőle (Róma 8,28). Ez azt jelenti: hogy legyőzzük az aggodalmat egy stresszes helyzetben, mert Isten megtanít bennünket, hogy elébe állhatunk a kérelmeinkkel (Fil 4,6). Ez azt jelenti, hogy nem kell aggódnunk az egyedüllét miatt, mert Isten azt mondta, hogy soha nem hagy el minket, és nem feledkezik meg rólunk (5Móz 31,6). Ez azt jelenti, hogy minden életeseményünk ellenére, soha nem fogunk kételkedni Isten szeretetében, mert azt mondta nekünk, hogy örök szeretettel szeret minket (Jer 31,3).

Néha megpróbáljuk igazolni a kicsinyhitűségünket! Tudjuk, mit ígért Isten, de kételkedünk abban, hogy a változások gyakorlatilag is létrejönnek. Tele vagyunk aggódással, és azt mondjuk magunknak: „Én már csak ilyen vagyok!” Elkeseredünk a nehéz helyzetekben és azt gondoljuk, hogy „ezt már Isten sem tudja jóra fordítani!” A körülöttünk élők segítségét kérjük, amikor szükségünk van rá; aztán elmagyarázzuk: „Tudom, hogy Isten megadja, amire szükségem van, de arra gondoltam, hogy mindenesetre az lesz a legjobb, ha előbb én magam megpróbálom”. Isten ezt hitetlenségnek nevezi. „Ami pedig hitből nincs, bűn az” (Róm 14,23). „Hit nélkül pedig lehetetlen Istennek tetszeni.” (Zsid 11,6)

2020. szeptember 26.

13. „SEMMI FELŐL NE AGGÓDJATOK...”

„Semmi felől ne aggódjatok, hanem imádságotokban és könyörgésekben minden alkalommal hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt.” (Filippi 4,6)

Ne aggódjatok! Pál azt állítja, hogy semmi nem okozhat aggodalmat Isten gyermekének. Nagyon tisztában volt azokkal a dolgokkal, amelyek aggodalmat okoztak neki. Népét egy idegen hadsereg legigázta, és korrupst vezetők uralkodtak felettük. A börtönből írt, ahova hamis vádak miatt zárták be. Elválasztották a szeretteitől; szándékait megkérdőjelezték, és félremagyarázták. Néhányan megpróbáltak elpusztítani mindent, amit tett a gyülekezetek alapítása ügyében. Testi betegsége is volt, és kivégzés előtt állt (2Kor 11,23-29). És Pál mégis azt mondja, hogy nincs olyan nagy válság, amelynek közepette Isten nem tud békét hozni!

Isten nem fogja mindig eltávolítani a problémáidat, de viselni fogja terhedet. Az Ő lelki békéjét szeretné neked adni, amely minden értelmet felülmúl. Soha nem fogod teljesen megérteni, hogy miként nyújthat Isten békét neked bizonyos valós élethelyzetekben, de nem kell megértened ahhoz, hogy megtapasztald. Ezt a békét nem csak azok nyerik el, akik jól viselik a stresszes helyzeteket; hanem mindenkinek felkínálta. Lehet, hogy tudod, hogy Isten azt akarja, hogy megtapasztald a békét. De azon tűnődsz, hogyan lehetséges ez, tekintettel a helyzetre, amellyel jelenleg szembe kell nézned. A Biblia azonban felszólít bennünket, hogy semmi miatt ne aggódjunk. Isten Szava egyértelműen jelzi, hogy semmi olyan, amivel szembe kell nézned, nem lehet túl nehéz, túl terhes vagy túl szörnyű Isten számára. Nem számít, milyen körülmények között találsz magad, bízd a helyzetedet Isten gondjaira, és gyáld, hogy az Ő tökéletes békéje vezesse a szíved.

Kiadja: A Keresztény Adventista Egyház Főbizottsága
Belgrád, Radoslav Grujić u. 4.
Előkészítette: A Főbizottság Szombatiskolai Osztálya
Felelős: Želimir Stanić
Sokszorosítva: A kiadó irodájában – 2020
Istentiszteleti használatra